

In de VS stemde vorige week een grote meerderheid van zowel Democraten als Republikeinen voor een bezuiniging van meer dan 2 biljoen dollar op de regeringsuitgaven van de komende tien jaar. Het betekent de grootste aanval in decennia op de levensstandaard van gewone Amerikanen, voor zowel degenen met een baan als het groeiende aantal werklozen.

De bezuinigingsdeal was de basis voor het verhogen van het schuldenplafond. Dat plafond, nu op 14,3 biljoen dollar (twaalf nullen), wordt periodiek verhoogd omdat de Amerikaanse economie en de staatsschuld groeien. Door het akkoord mag de staatsschuld nu op korte termijn verder oplopen, maar met de belofte om minder uit te geven in de toekomst. Een bezuiniging van 2 biljoen dollar is onvoorstelbaar groot: het zou uiteindelijk kunnen oplopen tot 10 procent van de Amerikaanse productie.

Door de kraan dicht te draaien voor Defensie en binnenlandse uitgaven, wordt onmiddellijk 900 miljard bezuinigd; over 1,2 tot 1,5 biljoen dollar wordt later besloten. Het voorstel daarvoor zal worden ontworpen door een speciale commissie van de beide partijen, en direct voorgelegd aan de Senaat, dat het zonder aanpassen moet goed- of afkeuren. Werkloosheid

Arbeiders zullen de gevolgen jarenlang ondervinden. En voor werklozen zal de klap nog veel harder aankomen. Er is geen plan om de groeiende werkloosheid aan te pakken. En ook de uitkeringen staan op de tocht. Als je nu werkloos raakt, krijg je 20 tot 26 weken een uitkering. Voor 3,8 miljoen mensen die langer werkloos zijn, is er nu nog een 'nooduitkering', maar deze vervalt eind dit jaar. De officiële werkloosheid, nu reeds 9,2 procent, blijft stijgen. En het echte cijfer ligt hoger, omdat mensen het zoeken naar werk opgeven.

Contributed by Mark Kilian
vrijdag, 12 augustus 2011 -

Ook op de Medicare en Medicaid gezondheidszorgprogramma's wordt bezuinigd, die arme mensen toegang geven tot zorg. Hoe is nog onduidelijk – mogelijk door het verhogen van de toegangsleeftijd of het afbouwen van subsidies aan individuele staten, zodat zorginstellingen straks geen geld meer hebben. Momenteel zijn van deze programma's 100 miljoen mensen afhankelijk.

De populariteit van Obama is op een all-time dieptepunt. New York Times blogger Nate Silver onderzocht de opiniepeilingen en concludeerde: 'Tot grote ergernis van veel Democraten, staat de mix van bezuinigingen en belastingverhoging die Mr. Obama biedt, dichtbij of zelfs iets rechts van wat de gemiddelde Republikeinse kiezer wil, laat staan de gemiddelde Amerikaan.' En dat was vóór deze nieuwste megabezuinigingen werden aangekondigd.

Vakbondsleiders protesteren tegen het akkoord. Zo riep Rose Ann DeMoro van National Nurses United het Congres op om 'banen te creëren en het lijden te verlichten voor de miljoenen Amerikaanse gezinnen die hun zorgnota's niet meer kunnen betalen, hun pensioenen kwijtraken en hun huis dreigen te verliezen, terwijl meer en meer fondsen worden overgeheveld naar grote bedrijven en rijken die het 't minst nodig hebben.' Chantage

Obama's plannen worden doorgevoerd met dezelfde chantage als in Nederland en Europa: bezuinigingen worden 'onvermijdelijk' genoemd, want 'we moeten de staatsschuld aflossen'. En net als hier, blijven de rijken buiten schot. In 2010 groeide het vermogen van de rijken in de VS met 9,1 procent, tot 11,6 biljoen dollar.

Aanvankelijk stelde Obama een bescheiden verhoging voor van de belasting op de topinkomens, zoals deze in de jaren negentig nog bestond. Maar dat voorstel heeft hij gedumpt om een compromis te sluiten met de Republikeinen. Natuurlijk maakt hij zich zorgen over zijn populariteit, maar hij is vooral loyaal aan de heersende elite die zijn verkiezingskas moet vullen. Mogelijk is zijn voornaamste redding tot op heden dat de Republikeinen nóg grotere bezuinigingen in petto hebben.

Deze nieuwe begroting probeert gewone mensen te laten betalen voor de crisis. Maar het zal de problemen alleen verschuiven, niet oplossen. Dit zal de basis vormen voor verdere verdieping van de politieke crisis en meer verdeeldheid aan de top.

Er zijn echter redenen tot optimisme. Weliswaar ging veel persaandacht afgelopen periode naar de reactionaire Tea Party beweging en haar tirades tegen Obama en 'overheidsbemoeienis'. Maar in februari protesteerden honderdduizenden arbeiders in Wisconsin wekenlang tegen de aanval op de publieke sector en de vakbonden. Hier haalde die strijd nauwelijks het nieuws, maar in de VS heeft zij arbeiders een nieuw voorbeeld gegeven dat verzet mogelijk en nodig is.

Dit artikel verscheen eerder op socialisme.nu